

til Hesteavlforeningerne for en stor Del har bidraget til de ofte uforholdsmæssig store Hingstepriser, og man har omtrent enstemmigt ment, at Tilskudet burde og kunde nedsættes, og man er enedes om at nedsætte Tilskudet, der efter den gældende Lov er Halvdelen af Købesummen, dog ikke ud over 4,000 Kr., fordelt med $\frac{1}{5}$ i 5 Aar, til et Beløb af 200 Kr. aarlig, og man har tillige skærpet Betingelserne for Tildeling af Tilskudet ret betydeligt.

Saaledes har man foreslaaet, at det ikke som nu skal være tilstrækkeligt til at opnaa Tilskud, at den paagældende Hingst een Gang ved et Statsskue er præmieret med Pengepræmie og derhos af den paagældende Hingsteskueformand hvert Aar er erklæret for at være i avledygtig Stand og ikke lide af Fejl, der kunne befrygtes nedarvede paa Afkommet; man har ment at burde stille som Betingelse for fortsat Tildeling af Statstilskud, at Hingsten hvert Aar skal modtage Mødepenge eller Pengeafkomspræmie paa et Statsskue, hvorhos tillige den ovennævnte Attest fra den paagældende Hingsteskuekommissær skal foreligge.

Hvad angaar de Hingste, der have faaet Tilsagn om Tilskud i Henhold til Husdyrloven af 14. April 1893 (Halvdelen af Værdien, dog ikke over 4,000 Kr., med $\frac{1}{16}$ i 8 Aar), eller i Henhold til Husdyrloven af 23. Maj 1902 (Halvdelen af Købesummen, dog ikke over 4,000 Kr., fordelt paa 5 Aar med $\frac{1}{5}$ aarlig), da har man

som ovenfor alt bemærket under Hensyn til den hos de paagældende Foreninger vakte berettigede Forventning om at faa det ved Loven tilsagte Tilskud udbetalt efterhaanden, ikke ment at turde gøre Forandring i den nu gældende Regel.

Som Følge heraf vil den ovenfor foreslaaede Besparelse ikke gøre sig fuldt gældende, førend Tilskudene til de nu tilskudmodtagende Hingste ere helt udbetalte. Besparelsen kan derimod straks træde i Kraft med Hensyn til de senere anskaffede Hingste; det skal dog henstilles, hvorvidt der kan gøres Undtagelse for saa vidt angaar Hingste, der vel endnu ikke have modtaget Tilsagn om Tilskud, men som ere anskaffede inden denne Lovs Ikrafttræden eller Besparelsesudvalgets Nedsættelse.

Til Belysning af Udgifterne, naar Tilskudet til de nuværende Forenings-Hingste vedbliver uforandret, meddeles følgende:

Det resterende Tilskud til Hingste med Tilskud, beregnet efter Loven af 14. April 1893, udgør i alt 9,895 Kr., fordelt paa 40 Hingste. Tilskudet vil for største Delen komme til Udbetaling i Finansaaret 1910—11.

Det resterende Tilskud til Hingste med Tilskud, beregnet efter Loven af 23. Maj 1902, udgør i alt 327,050 Kr., fordelt paa 216 Hingste. Dette Beløb vil være udbetalt i Finansaaret 1913—14.

Anslaaer man nu en Tilvækst af 50 nye Hingste om Aaret, fordeler Udgiften til Hesteavlforeninger sig saaledes i Finansaarene 1910—11 til 1914—15:

Hesteavlforeninger med Tilskud beregnet	1910—11.		1911—12.		1912—13.		1913—14.		1914—15.	
	Tilskud.	Antal Hingste.	Tilskud.	Antal Hingste.	Tilskud.	Antal Hingste.	Tilskud.	Antal Hingste.	Tilskud.	Antal Hingste.
	Kr.		Kr.		Kr.		Kr.		Kr.	
efter Loven af 14. April 1893 (jfr. Lov af 23. Maj 1902)..	9,895	40	»	»	»	»	»	»	»	»
efter Loven af 23. Maj 1902.....	120,320	216	99,755	177	68,020	121	38,955	72	»	»
efter Forslaget: 200 Kr. om Aaret.....	10,000	50	20,000	100	30,000	150	40,000	200	50,000	250
i alt...	140,215	306	119,755	277	98,020	271	78,955	272	50,000	250